

Ben Güneşim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Eylül 2022

Sözcüklerin ne yasına ne yaşına ne de sisine engel oluyorum ne de yeryüzünde saklı vahşetin ve zulmün ve riyanın akışkanlığına. Bana böyle öğretilmemiştii oysa.

Seyyah iç sesim ve saydam ruhum.

Gözlerimde ışıltı olsa ne ki? Az sonra karacak hava ve işte gün boyu havada asılı kaldığım kadar kalacağım bir başıma.

Gündüz sanki olan farklıymışçasına.

Canımdan can gitti ne ki başıma üşüşen sineklerin yanında ve ben kelebek kanatlarımla uçururken kendimi bildim bileli ne ki ne kelebek mizaçlı şiirlerim aslında bir ömürlük acılarımın ve hayallerimin de misilleme yaptığı şu devranda ben kime inanacağım artık?

Ruhumdaki merdivenler.

Kaleme aldığım her cümleme ve sevdiğim herkese her nesneye kulp takanlar.

Zamlı tarifesi zanların ve onların tek muhatabı var benimle alakası dahi olmayan ve benim tek sırdaşım var:

Sağdıcım yüce Mevla ve beni ısıklayanlar yetmedi töhmet altında kaldığım...

Kibirli isyanı iblisin ve yeri geldi mi şeytana dahi pabucunu ters giydirenler.

Bir kehanet mi yoksa asalet başlı altında direnç gösteren ruhum mu ve benliğim ve belleğim.

En çok da alt belleğe yüklendiğim: unutmam gereken ne ise kayıt açtığım ve üstüne kapıyı kilitlediğim lakin dün de kalan her şey herkes arzı endam ediyor bu gün yeniden. İsimleri farklı olsa bile zihniyetleri aynı doğrultuda.

Ben güneşim madem.

Evet, ben güneşim.

Çiçek kimliğimi saklı tuttuğum ve defalarca yıldız olup kaydığım...

Zemheride solan muadillerim.

Solumdaki yangın.

Sağ ayağımla dilimde Besmele adımlarımı attığım bir de adımları kirletme gayreti içerisinde olanlar.

Balçık yapıyor üstüme ve evet: ben güneşim.

Ara sıra batsam da.

Ara sıra çamura da bassam ve batsam...

Şükürler olsun ki; elimi her yıkadığımda temizleniyor ellerim yüzümü yıkamama dahi gerek yokken seviyorum suyla oynamayı madem temizlik imandan geliyor.

Mademki ben iman gücümle dayanıyorum safсата yüklü dünyaya ve saltanat sürenler.

Kibirsiz bir yürek benimki ama çok sevdiğimde burnumun büyüdüğü.

Yalanım yok. Seviyorum.

Yalanım yok. Kızıyorum.

Kırgın değilim ama.

Olacak iş değil ama kırgın dahi değilim çünkü kalbimi ben Allah sevgisiyle doldurdum mademki Yaratandan dolayı da sevdim yaratılan her canlıyı...
Elimde değil.
Doğam bu.
Elimde değil.
Duam bu.
Elimde değil ve iki elim var o da baş için.
Baş veren neyse gün içinde.
Başa sardığım bir film karesi adeta.
Bozguna uğratan kim ise.
Bozuntuya vermesem de zaman içinde işler öyle sarpa sarıyor ki.
Kimse kimi uyutan.
Uyanığım.
Bir o kadar saf.
İyi niyetimi güncelliyorum ve gözümün ferî sönmeye yüz tutuyor.
Ve insanlara inanamıyorum bunca yalanla yatıp kalkarken nasıl oluyor da yüzleri tutuyor da Allah adını dillerinden düşürmüyorlar.
Şükürler olsun ki beş parmak bir değil.
Yoksa Beş Parmak Dağlarında mı sekiyorum yaralı bir ceylan gibi?
Kuvvetim azalır gibi.
Acının asası ise dikili önümde.
Benimse gözlerim dikili gök kubbeye çünkü beni çağıran adımı seslendiren biri var ve beni bilen.
Bilen bilmeyen dilediğini söylüyor öyle ki bilmeyenler ben bilmeyenlere öylesine yalanlar söylüyorlar ki...
Duyduklarım ve gördüklerim bir de gömdüklerim.
Ben güneşim.
Hali hazırda kısık olsa da ışığı.
Hali hazırda devasa buz kitlelerinden önümü göremesem de.
Benim yerime benim adıma ışık tutan biri var işte var ve ben O'nun aşığıyım.
Sevgiden sevgiye sektiğim
Bazen dün de kalıp göç ettiğim.
Kimlerse öcünü alan?
Umurumda değil.
Ben sadece bu kirli dünyadan ve kirli nefislerden göç etmek derdindeyim başka âlemlere ve ediyorum da.
Ruhumdaki gizem değil.
Yüreğimdeki sitem de değil.
Tek gerçek: günbegün büyüyen iman gücüm.
Gücüme gitse de insanlar ve yaptıkları ve ben kesin deliller sunamasam da inananlara.
Ama inançlı bir insan da asla inanmaz yalanlara... deyip ruhumu rahatlatıyorum.

Göçmen kuşlara öykünüyorum.
Göç mevsimim henüz gelmedi.
Lakin insanların öç mevsimi yılın her gününe ve mevsimine sirayet ediyor.
Başım dik.
Ayaktayım.
Ola ki düşeyim var bana elini uzatan.
Ola ki sineyim var beni coşkuyla umutla dolduran.
Bazen kabımdan taşıyorum ama sınırları ihlal etmiyorum.
Her insan özel ve biricik.
Ama kin yağıyor nefret yağıyor sevgi başlığı altında tutkulu ve gayri meşru aşk yaşayanlar var.
Allah var gam yok.
Bana bulaşıyor çamurları.
Ben güneşim.
Ne kirli ne kindar ne isyankâr.
Sadece Allah adına baş koyduğum yolda yürümekten başka da yok iken çarem ve çareler tükense de bana İlahi Işığını tutan biri var.
Ben kim miyim?
Ya, siz?
Ben güneşim.
Bazen soğuk esen poyraz üşütse de ben gücümü inançtan alıyorum.
Ve ben...